

[Ib Thyregod.]

en sådan kontakt med videnskabsmændene, hvorledes skaber man så en kontakt med andre grupper, som man i lige så høj grad kunne være interesseret i at skabe en kontakt med?

Dette spørgsmål medfører imidlertid, at man må drøfte et langt vigtigere spørgsmål end spørgsmålet om kontakt mellem videnskabsmænd og folketing, nemlig, som det også blev fremdraget ved førstebehandling i foråret, dette: hvorledes sikrer man, at folketinget får det bedst mulige grundlag for de afgørelser, det skal træffe vedrørende de lovforslag, som foreligger? Det får jo henvendelser fra erhvervsorganisationer af forskellig karakter, men hvorledes med de grupper, som ikke er repræsenteret af organisationer, hvorledes er deres stilling? Vil man ikke i for høj grad blive påvirket netop af de organisationer, som møder op i udvalgene?

Man har også rejst spørgsmålet om, hvorvidt der burde indføres en videre adgang for udvalgene til at indkalde sagkyndige. Også her er et vigtigt spørgsmål, som formentlig vil blive taget op: spørgsmålet om, i hvilket omfang udvalgene kan få denne sagkyndige bistand også fra andre end ministeriernes embedsmænd. I øjeblikket er det jo sådan, at et folketingsudvalg alene indkalder en minister, og måske er embedsmændene til stede, måske er de ikke til stede, men det er sjældent, man får lejlighed til direkte at stille spørgsmål til de embedsmænd, som behandler sagen i administrationen. En mere forsvarlig behandling ville det være, hvis man kunne få adgang til dels i højere grad at stille spørgsmål direkte til embedsmændene, dels at få oplysninger fra andre sagkyndige uden for centraladministrationen.

Men dette rejser naturligvis det vigtige spørgsmål om forholdet mellem på den ene side regeringens ansvar som administrerende, på den anden side folketingets ret og adgang til at skaffe sig oplysninger på de forskellige områder. Jeg tror, man må gå ind for, at folketinget får bedre muligheder for at skaffe sig oplysninger ikke alene fra videnskabsmænd, men også fra en lang række andre grupper, hvis udtalelser kan være af betydning for folketingets arbejde. Det skulle jo nødig være sådan,

at det er pressure groups, der på den ene eller den anden måde i højere grad kan få folketinget i tale, end det er de sagkyndige organer, som på den ene eller den anden måde kan give oplysninger af betydning for folketinget. Faren for, at gallupundersøgelser o. lign. får for stor betydning både for opinionsdannelsen og i det hele taget for folketinget, er netop på færde, hvis man ikke sørger for at få disse sagkyndige draget med ind i arbejdet.

Man rejste under forrige førstebehandling spørgsmålet om, hvorvidt dette forslag skulle gå i et særligt udvalg eller i udvalget for forretningsordenen. Det var det ærede medlem hr. Bomholt, der rejste spørgsmålet, om det ikke var naturligt, at dette forslag gik i udvalget for forretningsordenen. Nu er det jo afgjort og vel også rimeligt, at det går i et særligt udvalg; men disse problemer har en langt vidererækkende betydning. Et spørgsmål, som efter min opfattelse bør tages op i udvalget for forretningsordenen, er spørgsmålet om medvirken til, at folketinget får et bedre grundlag at træffe sine afgørelser på fra de forskellige grupper, sagkyndige og andre, for hvem disse lovforslag er af betydning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Bro): Desværre nåede vi ikke i udvalget i folketingets sidste samling at blive færdige med drøftelserne om, hvordan man bedst kunne etablere en kontakt som den, der her er foreslået; men i dette udvalg var der samdrægtighed i viljen til at finde en løsning og vilje til at prøve at finde det forslag, som var bedst — hvilket ikke nødvendigvis behøver at betyde, at man tager det forslag, som vi har fremsat — men altså vilje til at prøve at finde ud af, hvordan man kunne etablere denne kontakt, sådan at den kunne blive til gavn for folkestyret og for samfundet.

Vi glæder os til at fortsætte arbejdet, og jeg føler trang til at sige, at arbejdet i udvalget med dette meget vigtige problem under folketingets højtærede formand, hr. Bomholt, har haft en inspireret leder, og jeg er ganske sikker på, at vi kommer igennem med et forslag, som vil kunne bringe os den ønskede kontakt, og jeg tror ikke, jeg siger for meget, når jeg siger, at vi alle i vor omgang med videnskabsmændene i den